

בית כנסת
"בית יוסף" ★★★★★

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרחה: **(וארבעה אנשים)**

מקום: נאוה

פגישת טהור (מצורע)

9 באפריל, 2022

עלון מספר 1108

ח' ניסן, תשפ"ב

הדלקת נרות 7:09 * שקיעה 7:27 * שיר השירים 7:00 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 6:55 * מוצאי שבת 8:10, וע"פ רבנו תם 8:40 * זמן טלית 5:11 * שעה זמנית 76:00
עלות השחר 4:56 * נץ החמה 6:27 * מנחה חול 7:20 * ערבית מנין מקדם 6:30
צאת הכוכבים 8:05 * סוף זמן קריאת שמע 8:44 * סוף זמן עמידה 10:00 * תצות היום והלילה 12:59

טהור - שבת הגדול

* * * * *

דרוש שבת הגדול בבית יוסף: 6:30

* * * * *

תענית בכורות: יום ששי, 15 באפריל, או שומע קידוש של סיום מסכתא
בשעה 6:35 אחרי תפילת שחרית.

תפילת שחרית: ערב פסח בשעה 6:00, מתחילין השם מלך.

* * * * *

סוף אכילת חמץ: 9:54. שריפת החמץ עד סופו: 11:11 בבוקר

* * * * *

*** * * שני ימי הפסח: 16 ו-17 באפריל * * ***

הדלקת נרות 7:17 * שקיעה 7:35 * שחרית שני ימים של פסח 8:15
מנחה יום ראשון של פסח שהוא שבת 7:00 * הדלקת הנרות ליל שני של פסח שהוא מוצאי שבת 8:18
לפני הקידוש: מנחה יום שני של פסח 7:20 * הבדלה במוצאי יום טוב 8:19 * מנחה חול המועד 7:30

*** * * שני ימים אחרונים של פסח: 22 ו-23 באפריל * * ***

הדלקת נרות ליל החג 7:23 * שקיעה 7:41 * מנחה ליל חג 7:30
קריאת תיקון שביעי של פסח יום ששי בבוקר 5:30 * שחרית שני ימי החג 8:15 * מנחה יום ראשון 7:25
הדלקת נרות ליל שבת 7:24 * מנחה יום שבת שהוא היום האחרון של פסח 7:05
הבדלה במוצאי שבת החג 8:25 * אכילת חמץ בשעה 9:00

חג פסח כשר ושמח!

המעגין ליצר קשר עם הרב אהרן פרחי: (646) 552-3412

המעגין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

Vaad Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעגן בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

הצרעת. כי הנסתר והאמיתי של האדם היא הנשמה, והיא נקודה מסתורית ונצחית. היא שוכנת זמנית בגוף כלה ואובד, על אמונה זו חונך היהודי, ובאה התורה ללמדנו, איך לבנות מעשי, וחייב ליפותם ולשפרם. וכדי שלא יטעה האדם ויחשוב על עצמו שהוא לא כלום, אפס, אשר עד לפני דקות מספר היה חי, נושם, מדבר, ולפתע

הפרשה הזאת מדברת על טהרת המצורע דכתיב: "זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו". הלכות טומאה וטהרה הינן מסכת שלמה בחיי האדם היהודי, היא מכניסה את האדם לעולם חדש, שאינו טבעי, ואינו מוחשי ובלתי נתפס, העוברת לאדם ולכליו ולמלבוסיו ולמאכליו ולמשקיו על ידי מגע במת או בנבלה או על ידי חולי נגע

היסטוריה בקצרה: 80 שנה אחרי החורבן 150 למנינם:

אחרי שחזרו סדרי החיים של היהודים לאיתנם, ונתבטלה גזירת השמד מטעם הקיסר. התחילו יהודים שונאי התורה להלשין על היהודים אחיהם המקיימי מצוות התורה, אצל המושלים מגדולי רומא שהיו מושלים בארץ ישראל. ואחד המלשינים הגדולים היה אלישע בן אבויה. והיה נמנה עם חביריו של רבי עקיבא, והוא אחד החכמים שראה את הבית וחורבנו. ובמושב חכמים ישב, והיה רבי אלעזר זקן הדור שואל ממנו הלכה למעשה בדיני אבלות, והיה רבי מאיר לומד תורה מפיו, והוא אחד מהארבעה חכמים שעלו לשמים בחייהם, ואלישע זה עלה וכפר, ואמר עליו רבי נתן: כשהייתה אמו מעוברת ממנו, עברה לפני עבודה זרה, והריחה ריח צלי של בשר חזיר, ואכלה ממנו, והיה מאכל זה כארס בגופה ונהנה ממנו בנה אלישע כשהיה בבטן אמו, לפיכך יצא לתרבות רעה. והיה כל יום לא פסק זמר של גויים מפיו, והיה קורא ספרי מינין וכופרים. וגם ראה לשונו של רבי יהודה הנחתום שותתת דם, וגרורה בפי חזיר. אז אמר: זו תורה זו שכרה? ואמר: אין מתן שכר ואין תחיית המתים, יצא וחטא, נפסד והפסיד, תעה והתעה.

הדרך לרפואה ולבריאות:

אחד המדדים מהדברים היותר חשובים לבריאות האדם היא מערכת העיכול. אולם מערכת העיכול איננה רק מדד לבריאותנו, אלא היא עצמה הסיבה למצב בריאותנו. ככל שהעיכול טוב יותר, כך הגוף מקבל מהמזון את כל אבות המזון המינרלים והוויטמינים למיניהם ואת האנרגיה שהוא זקוק בכדי לשמור על חומו. שבלעדיהם אי אפשר להתקיים. אם תשאלו, וכי הדבר בידינו? הלא מערכת העיכול אינה נתונה לשליטתנו? טעות הדבר. מערכת העיכול אינה מתחילה בקיבה ובמעיים, כי אם בפה, במה שמוכנס אליו, ובאופן שמוכנס אליו ובטיפול שהפה נותן למזון שאנחנו מכניסים לתוכו. וכידוע, שגוף האדם מקבל את חיותו מהמזון שהוא אוכל, והאוכל הזה צריך להיות על פי הוראת ה' בכבודו ובעצמו, כשברא את האדם, מה אמר לו? את כל עשב נתתי לכם לאכלה, כלומר ה' יודע איזה מזון טוב לנו ולבריאותנו, והוא הירקות והפירות, שהם חיות האדם ובריאותו. והמזון מתחיל להתעכל בבית הלעיסה והוא חלל הפה. הרוק עושה את המזון כעיסה המוכנה להחליק דרך הוושט אל הקיבה. הרוק מכיל בתוכו 64 אנזימים הדרושים למערכת העיכול ולגוף האדם. בלוטות הרוק מפרישות את הרוק לא תוך כדי לעיסת המזון, אלא התהליך

קרב תחתיו, חבל על המאמצים, בשביל מה להיאבק? באה התורה לטמא את המת, ואסרה את המגע בו, ואם נגע בו צריך לטבול במקוה טהרה, ולפעמים מיום עד שבוע. מכל זה נלמד, כי האדם הוא נשמה עם הגוף, ולא גוף עם נשמה, העיקר היא הנשמה, והגוף הוא טפל לה, הנשמה היא הניצוץ האלוקי הזה, היא ישותו האמיתית, והגוף אינו אלא לבוש לנשמה, לבוש עובר וכלה, אבל הלבוש של הנשמה האמיתי, שנשאר עם הנשמה לנצח, הוא מעשיו לשמור הגוף מכל מגע של טומאה, כדי שלא לקרב את הטומאה אל הנשמה הטהורה ולכן נקראת הפרשה הזו: "טהור". כי נגע הצרעת שבו עוסקת הפרשה, הוא מעון לשון הרע, שעושה פגם בגופו וגם בבגדיו וגם בשעריו וגם בביתו. וצריך לתקן החולי הזה קודם שיתפשט ויגיע אל הנשמה עצמה ויפגום אותה. לכן הפרישה התורה את המצורע מתוך הקהל, להיות בודד ישב, וימנע מלדבר לשון הרע על אחרים, וטמא טמא יקרא. למה כדי לכפר על עווננו, לפי שפסל את חבירו וביזהו ובייש אותו, לפיכך הולך וזועק: טמא טמא, לפי שכל הפוסל במומו פוסל, ולפי שהוא טמא, לפיכך קרא לחברו טמא, ובגדיו יהיו פרומים. למה? לפי כשדיבר לשון הרע על חבירו, נוטלין ממנו זכויותיו ונותנים אותן לחברו שדיבר עליו, לפי שהמצוות שעושה האדם בחייו, הן המלבוש הרוחני לנשמתו, לפיכך המצוות שהן מלבשו, יהיו פרומים ונקרעו מעליו, ונמצא ערום מהמצוות שעשה. וה' ישמרנו אמן.

פרפואות על הפרשה:

תיבת "מצורע" היא אותיות מוציא שם רע על חבירו, האדם ששומר על נקיות לשונו, הוא עדין הנפש ונקרא ירא שמים באמת, ויש לו נשמה קדושה וטהורה, לפי שכוח הדיבור שברא ה' בנו, הוא ההבדל בין הבהמה להאדם, הדיבור הוא מתנה נפלאה ויקרה היא, שהעניק ה' יתברך לאדם בחיר היצורים, ופליאה יתרה במתנה זו שאין האדם זקוק להתרכזות, או לכוונה מיוחדת כדי להוציא מלה מפיו, ומסוגל האדם למשך דקה אחת לבטא כמאתיים מלים, ולהוציא מלה אחת. כמה אברים פועלים להוציא המילה הזאת: השפתיים, החיך, הגרון, הלשון, השניים והמוח. וכולם משתתפים כאחת להוציא המלה. לכן שומה עלינו לשמור את הדיבור שלנו ולדבר דברי תורה והדברים הצריכים לחיים שלנו, ולהתרחק מלשון הרע - מרכילות - משקרים - מליצנות - ומנבלות הפה, והכתוב אומר: "ודברת בס" ולא בדברים בטלים. וה' ישמרנו אמן.

נמשך לאורך כל היממה. אלא שבלי גירוי האכילה, הפרשת הרוק פתוחה על מנת שלא תהווה מטריד. במשך עשרים וארבע שעות הגוף מפריש ובולע כשני ליטר מים (רוק). והפה בולע אותו חמישים פעם בשעה וכאשר אנחנו ישנים - עשר פעמים בשעה.

דברי מוסר: "המעשר"

ידוע שמעלת המעשר רבה היא עד שאמרו שבכל דבר אסור לנסות את ה' חוץ מן המעשר, ולמי שמפריש מעשר יש את הזכות לבקש מה' שיתן לו שפע. דכתיב: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וכמה נחת רוח עושה ליוצרו, ואשרי ישראל, יש שמפזר יותר מן המעשר ולא יודע כמה עליו לשלם, אבל נראה שמעלת המעשר להוציאו על פי החשבון, ויניחו בכיס בפני עצמו, אז יקל בעיניו להוציא הוצאות מצוה בעין יפה. אבל יצר הרע מונע ממנו לשלם המעשר, אבל לפי האמת רואין איך האדם נותן מעות בריבית כדי להרוויח, ומה גם בטוח, אף שלפי האמת אין בטחון בן אדם שאין לו תשועה, אבל מי שמלווה ה', אין לו בטחון גדול מזה. כדכתיב: אם לא אפתח לכם ארובות השמים, והריקותי לכם ברכה עד בלי די. מה רב טובו ומה טוב חלקו בעולם הזה ובעולם הבא, הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד. וכמה שכרו כפול ומכופל אם עושה צדקה עם עמלי תורה וכמה מצוות עושה ביחד, מחזיק ביד לומדי התורה. כי בצל החכמה - בצל הכסף, והמרחם על הבריות ירחמו עליו מן השמים. וה' ישלם לנו תי צדקה שבעתיים על חלקם, ותהי משכורתם שלמה אמן.

הראשון לציון: רבי רפאל מאיר 1801-1893

בשנות כהונתו של רבי רפאל, יצא במצרים ספר, שדיבר שקרים, כי היהודים שמים דם במצה שלהם. והספר יצא בצרפתית ובערבית. בעקבות זה, עמדו יהודי המזרח בפני פורענות קשה. השמועה עשתה לה כנפיים בין היהודים ופחד הציף את ליבם, בצר להם פנו לרבם רבי רפאל, והוא הבחין בסכנה המוחשית, והחל מיד בפעילות. הוא הרכיב משלחת נכבדת מרבני ירושלים ועסקניה, אשר תיגש אל הפחה המושל. כאשר שמע המושל כי רבי רפאל עומד מאחורי שליחות זו, הכניס את הרבנים לארמונו ביראת כבוד והוקרה ושאל אותם: מה רצונכם? ראש המשלחת הוציא מחיקו את הספר והניחו על השולחן: אדוני המושל! עלילה מתועבת ושקרנית מופיעה בספר זה. העלילה מתארת אותנו אנחנו היהודים כשותים דם של בני אדם, והרב שלנו רבי רפאל מוכן להעיד נאמנה, כי העלילה בספר זה הנה שקרית לחלוטין, ולא עוד אלא הספר הזה

יזרע שנאה ופירוד שאחריתם מי ישורנה? השליטה על ההמון המוסת תצא לחלוטין מידי הממשל ותעבור לידי ההמון הפרוע. המושל סימן בידו לרב המדבר לשתוק, ואמר: אין לי צורך בעבודתו של החכם באשי, אני בעצמי מוכן להעיד כי שקר כתוב בספר זה, ומיד אצוה לבער את הספר משטח שליטתי, ולאסור את כניסתו למחוזות, ואבוי למי שספר זה ימצא ברשותו.

סיפור:

שמעון החוכר טחנת קמח מאת מושל המחוז, כשנכנס לארמונו של המושל להגיש לו סכום השכירות, הופתע כשאמר לו אני צריך ליקח ממך הטחנה, ונותנה לאחר שהציע לי סכום כפול ומכופל של שכירות. ושמעון התחיל בדברי תחנונים לבטל הגזירה, אך האדון לא השתכנע, כי הכסף שהובטח לו חשוב היה מהידידות רבת השנים שהיתה לו עם שמעון הישר. והוא נשאר בעמדתו, כי בסוף החודש, על שמעון ופועליו לפנות את הטחנה לצמיתות. בצר לו, החל שמעון מספר את הדברים לחברים ולשכנים ובני משפחה, אולי יהא ביד אי מהם לבוא לעזרתו. אבל כולם השיבו לו באותו מטבע: סע להצדיק הקדוש רבי יעקב אריה המתגורר בראדזמין, אשר אלפים נהרו לפתחו, כי הוא בעל לב רחום, וכל אדם שדמעתו על לחיו מצא אצלו עידוד וניחום ובכוח תפילתו וראייתו למרחקים, פעל דברי ישועה ורחמים.

דינים: ימי העומר

- 1 - נשים פטורות ממצוות ספירת העומר, ואם ירצו לספור בלי ברכה רשאיות. ואסור להם לברך. ועל פי הסוד טוב שהנשים לא תספורנה כלל העומר, אף בלי ברכה.
- 2 - מצוה לחנך את הקטנים לספור את העומר עם ברכה כדת, ואפילו אם שכחו לספור יום אחד, יכולים להמשיך לספור בברכה משום חנוך.
- 3 - זמן ספירת העומר הוא אחר צאת הכוכבים (בניו יורק 37) דקות אחרי השקיעה, וסופר והולך כל הלילה. אבל כשמתפללים בציבור בבית הכנסת יכולים לספור אחרי השקיעה עם ברכה.
- 4 - מי ששכח לספור בלילה, ונזכר ביום, יספור בלי ברכה, וימשיך לספור בשאר הלילות עם ברכה.
- 5 - מי שמסופק אם ספר בלילה את המספר הנכון או לא, וביום לא נזכר, בכל זאת, יכול לספור מכאן והבא בברכה.
- 6 - מי שמסופק כמה היום לעומר, ואינו יכול לברך, יספור מספק את שתי הספירות שמסופק בהן בלי ברכה, ולמחרת בלילה, לאחר שיתברר לו המספר האמיתי, יספור מכאן ואילך בברכה.

ליון פרחי והוריו ואחיו ואחותו אסתר לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון אלי לוי ואשתו הגברת ביקי ובניהם לברכה ולהצלחה ולבריאות אמן. *** איש חסד בעילום שם ואשתו ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון דוד נחום ואשתו הגברת צורה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח משה בן אסתר ואמו איילה בת רימה ואחותו הבחורה חביבה בת איילה ע"ה אמן. *** העסקן הציבורי האדון פרגי סרור ואשתו הגברת לאה ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון איזק זריף ואשתו הגברת ביקי ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים לחתנם האדון ראני ליווי ואשתו הגברת לוריס מזל טוב בהנולד החדש ומברוק אמן. *** הגברת אסתר ששון - נחום ובעלה האדון דוד ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביה המנוח משה בן אסתר ואחותה חביבה בת איילה אמן. *** הגברת בירטא מלבסאטי ובעלה בעל המרקחת האדון אליהו-אליאס ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביה המנוח אברהם-אלביר בן צברייה ע"ה אמן. *** האדון ויקטור גנדי הכהן ובניו האחים המבורכים הנרי - פרידי - ביללה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אדונתם אמם נדיה בת ויקטוריה ע"ה אמן. *** האדון ליון פרחי ואשתו הגברת איווה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ רחל סיתהון בת בהייה ע"ה אמן. *** העסקן הציבורי האדון איזק גירדיה ואחיותיו לאה - בהייה - שרה - טוניה וכל משפחותיהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמו גימיליה בת בהייה ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$1,100.
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 86,100,
גידול של 700 מבקרים מהשבוע שעבר.

המעוניין לקבל את העלון לכתובתו בשפה
כלשהי, יתקשר להגברת לאה סלאמה בטלפון:
382-6057 (718) או בנייד: 3381-634 (347)
בצרוף תרומה של \$36 לשישה חודשים בגין דמי
הדואר.

www.BethYosef.com

7 - מי ששאל אותו חברו בזמן הספירה (לאחר צאת הכוכבים) כמה היום לספירה, והשיב לו רק את מספר הימים בלי שינקוב את מספר השבועות, יכול לספור אחר כך בברכה, כיוון שלא הזכיר את מספר השבועות.

8 - אם טעה והזכיר "ומוריד הגשם" במקום "מוריד הטל" אם נזכר באמצע הברכה של "מחייה המתים" חוזר ל"אתה גיבור" ומזכיר "מוריד הטל". ואם נזכר אחר שבירך "מחיה המתים" חוזר לראש התפילה. והמסתפק אם אמר או לא, תוך שלושים יום לחג הרי זה בחזקה שהזכיר גשם, וחוזר, ולאחר שלושים חזקתו שהזכיר בסדר.

9 - אם טעה ולא אמר "ברכנו" אם נזכר באמצע "ברך עלינו" חוזר לראש הברכה, ואם נזכר קודם שיסיים "מברך השנים" ובירך "ברוך אתה ה'" יסיים "למדני חוקך" וחוזר ל"תחילת ברכנו" ואם נזכר באמצע איזו שהיא מברכות העמידה חוזר ל"ברכנו" וממשיך על הסדר. ואם לא נזכר עד שאמר פסוק יהיו לרצון (האחרון) חוזר לראש התפילה.

10 - יש להימנע משמיעת כלי שיר, אף דרך טייפ, בימי הספירה מאסרו חג עד ל"ג בעומר.

11 - פשט המנהג בכל ספרד שלא להסתפר בימי הספירה עד יום ל"ד בעומר בבוקר, ומי שמצטער הרבה מזקנו יכול לגלח זקנו בערב ראש חודש אייר, אם גם זה קשה לו, יש להקל לו לגלח הזקן כל ערב שבת לכבוד שבת. אך טוב וראוי שלא להתגלח.

12 - כתב הרב מרדכי אליהו זצ"ל ספרו קיצור שלוחן ערוך שלו וזה לשונו: בימים של ספירת העומר ממעטים בשמחה, ויש נוהגים שאין מברכים "שהחיינו" לא על בגדים ולא על פירות, ויש נוהגים שלא מברכים "שהחיינו" על הבגדים אבל מברכים על פירות, אבל מותר לקנות בגדים וללבושם אחר ל"ג בעומר. ויש שאין נוהגים בחומרת אלו כלל, ומברכים "שהחיינו" על כל דבר - וכן נוהגים.

התורמים לעלון זה:

החזן נעים זמירות ישראל האדון מנחם מוסטק ואשתו הגברת נינה ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים מזל טוב להחזן הנעים חכם דוד שירו ואשתו הגברת רחל ולחתנו החזן הנעים רחמים ואשתו הגברת נעומי בהנולד החדש ומברוק אמן. *** הרב האברך מארק דוד חפץ ואשתו הגברת אסתי ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה ולע"נ המקובל האלקי המנוח רבי חיים קנייבסקי ע"ה זכותו יגן עלינו אמן. *** הבחור נחמד ונעים יוסף